

Să urgentăm lucrările agricole de vară!

Cu treierul terminat

În actuala campanie agricolă, membrii întovărășirii agricole „Bela Brelner” din comuna Peregul Mare au pus mult suflet în efectuarea lucrărilor. Ca o închinare a muncii depusă de întovărășiri este faptul că în seara zilei de 31 iulie ei au terminat treierul recoltei de grâu de pe cele 250 ha. Producția de grâu este de cca 1.500 kg în medie la hectar pe terenul comasat, iar pe cel necomasat producția este de cca 1.200 kg la hectar. Paralel cu treierul, întovărășirea și-a achitat obligațiile ce le-au avut față de stat. În prezent întovărășirea treieră o-văzul.

Lucrările agricole de vară la Zădăreni

În comunele raionului nostru muncile agricole de vară sînt în toi. Vizitînd comuna Zădăreni ne-am putut da seama de felul în care este organizată campania de vară.

Aici există o gospodărie colectivă și trei întovărășiri agricole, dintre care două în comună și una în satul Bodogrud Nou. Campania de recoltare a păioaselor decurge satisfăcător. Căratul sîmților la arile s-a terminat, iar treierul a început încă de săptămîna trecută. Întovărășirea „8 Martie” a și terminat treierul și predarea cotei. La această întovărășire a fost organizată o grupă de înrijitorare formată din cinci oameni, cu căruțe, pentru a grăbi stringerea recoltei.

În comună s-a început treieratul grîului. Este de menționat atitudinea oamenilor față de această sarcină urgentă. Toți cetățenii comunei sînt mobilizați în campanie. Elevii școlii din Zădăreni vîi în fiecare săptămîna la stringerea spicelor. Se evidențiază în munca de treierat delegatul de batoză Steger Anton, care a lăsat o chemare la întrecere socialistă către ceilalți.

Pe urmele materialelor publicate

De ce sînt rămase în urmă lucrările agricole de vară în comuna Mîndruloc?

În articolul intitulat: „De ce sînt rămase în urmă lucrările agricole de vară în comuna Mîndruloc” apărut în ziarul nostru nr. 3718 din 19 iulie a. c. era criticată elaba activitate de control și îndrumare a țărănilor muncitori colectivști, întovărășiri și individuali, desfășurată de către comitetul executiv al statului popular și organizația de partid.

În răspunsul dat redacției de către statul popular se arată că în urma criticilor aduse de ziar s-au luat măsuri pentru lichidarea lipsurilor semnificative, obținîndu-se rezultate bune. Astfel, gospodăria agricolă colectivă din Mîndruloc a secretat în întregime grîul și orzul de toamnă, iar la gospodăria agricolă colectivă din Cîrce recolta grîului s-a efectuat în proporție de peste 93 la sută. Întovărășirile agricole au terminat această lucrare 100 la sută, iar țărăni individuali în proporție de peste 90 la sută. Cele două gospodării colective au început transportul sîmților la arile, iar colectivștii din Mîndruloc, în ziua de 25 iulie au început treierul. S-au mai luat și alte măsuri menite să îmbunătățească munca: organizarea întrecerilor socialiste, popularizarea recoltărilor și criticarea lipsurilor prin articole la gazeta de perețe etc.

Munca culturală în cadrul cooperativelor din raionul Arad

Una din sarcinile cooperatelor de consum este și înălțarea și dezvoltarea muncii culturale la sate.

Pentru realizarea acestei sarcini, pe lângă cooperativele sătești au fost organizate comisii culturale, formate din activști ai cîminului cultural și membrii comitetelor executive ale cooperativei.

În raionul Arad, activitatea culturală în cursul trimestrului II a. c., s-a desfășurat cu sprijinul cîminelor culturale, prin colturile roșii ale cooperativei.

Astfel, o activitate frumoasă a desfășurat comisia culturală a cooperativei Dorobanți, al cărei responsabil este tov. Beres I., care în trimestrul II a prezentat două programe artistice în limba maghiară cu titlul „Forog nem forog” și „A motor”. La aceste programe au participat peste 790 cetățeni. La fel tov. I. Beres a organizat în fiecare duminică audii colective la radio, au fost organizate trei conferințe cu caracter cooperatist, la care au participat peste 800 cetățeni.

Activitate bogată a desfășurat și comisia culturală a cooperativei din

De departe, stogurile de păioase apar ca niște corturi ale unor vîlgișturiști. Cîmpul comunei Șiria este plin de asemenea stoguri, unele rotunde, altele lungi, dar clădite bine, cu vîrfurile ascuțite. Recolta de pe o suprafață de 2.694 ha a fost adusă de pe cîmp, la arile. Pe arile, în fiecare minut zeci de snopi fac „cunoștință” cu băltoarele și contrabăltoarele batozelor. Pe arile se lucrează într-un ritm rapid de vreo 6 zile. Aceasta, pentru că pe deoparte muncitorii de la batoze vor să termine cit mai repede treieratul, iar pe de altă parte fiecare echipă vrea să cîștige întrețerea. De la început trebuie menționat că munca pe arile începe dimineața de pe la orele 5—5,30 și se termină după orele 20.

Acest ritm de muncă a făcut ca la fiecare batoză să se depășească norma de treierat. Grație ce se găsește pe aria nr. 5, înțut la zi de către delegatul de batoză, Ioan Heinsteim, arată că aici se treieră între 11—18.000 kg boabe într-o zi față de 10.000 kg cit e norma batozei. Cum să nu depășească norma această batoză cînd Atanase Cîrpacl, Teodor Bile, Maria Zglobac și ceilalți muncitori de pe arile, nu stau o clipă, ci alimentează batoza fără încetare. Mergî pe aria nr. 3, unde este delegat de batoză Ioan Dinu. Aici se treieră cu regularitate — zilnic — cite 12—16.000 kg boabe. La această arile lucrul merge cel mai bine. Ceea ce nu găsești la alte arile, este faptul că pe graficul batozei de aici sînt înscrise două nume: numele lui Nicolae Cîrpacl — cel mai bun muncitor de pe arile — precum și a lui Ștefan Kôrömy — căruia în timpul lucrului îi place să tragă chiulul. Pentru rezultatele obținute la

pede treieratul, iar pe de altă parte fiecare echipă vrea să cîștige întrețerea. De la început trebuie menționat că munca pe arile începe dimineața de pe la orele 5—5,30 și se termină după orele 20.

Acest ritm de muncă a făcut ca la fiecare batoză să se depășească norma de treierat. Grație ce se găsește pe aria nr. 5, înțut la zi de către delegatul de batoză, Ioan Heinsteim, arată că aici se treieră între 11—18.000 kg boabe într-o zi față de 10.000 kg cit e norma batozei. Cum să nu depășească norma această batoză cînd Atanase Cîrpacl, Teodor Bile, Maria Zglobac și ceilalți muncitori de pe arile, nu stau o clipă, ci alimentează batoza fără încetare. Mergî pe aria nr. 3, unde este delegat de batoză Ioan Dinu. Aici se treieră cu regularitate — zilnic — cite 12—16.000 kg boabe. La această arile lucrul merge cel mai bine. Ceea ce nu găsești la alte arile, este faptul că pe graficul batozei de aici sînt înscrise două nume: numele lui Nicolae Cîrpacl — cel mai bun muncitor de pe arile — precum și a lui Ștefan Kôrömy — căruia în timpul lucrului îi place să tragă chiulul. Pentru rezultatele obținute la

treier, muncitorii de pe arile au cerut drapelul de batoză frunțușă.

Cu mult peste normă treieră și muncitorii de pe arile nr. 4, 7 și 2. Pe aria nr. 2, unde este delegat de batoză tov. Ioan Florescu, secretarul întovărășirii agricole înșințată numai de cîteva zile, lucrul s-a oprit cam o oră din cauză că proprietarul stogului care urma la rînd nu a venit la arile. Cum pe arile stăteau muncitorii de la batoză și cîteva țărani muncitori, delegatul de batoză le-a propus oamenilor să citească ziarul. Zis și făcut. Oamenii s-au așezat în cerc, iar Florescu le-a citit pasaje din Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie cu privire la transformarea socialistă a agriculturii. După citire, s-au iscat discuții încheiate cu expunerea dorinței țărănilor muncitori Dumitru Tașcă de a intra în întovărășirea agricolă „Ion Slavici”, înșințată în 29 iulie.

El vroia mai dinainte să intre în întovărășire, dar acum unele lucruri i-au devenit mai clare și de aceea, chiar acolo pe arile, el și-a făcut cererea pe care i-a înaintat-o lui Florescu.

V. GHIDARCEA

Insemnări de pe arile din Curtici

om cu pantalonii rupți, își dădeau coate exclamînd „ca la colectivă”. Acum e tocmai invers. Același oameni, cînd văd grîul nostru cu pașul ca trestia, cîi noștri ce abia se stăpînesc în hamurile noi, colectivștii noștri mai bine îmbrăcați, își dau coate, și spun la fel, „ca la colectivă”. Înțelesul vorbelor e acum altul. Și noi sîntem alții, cu toate că mai avem apucături vechi, că nu ne prea înținem de lucru.

Acesta e adevărul. Colectivștii au cîi cel mai bun, recoltele cele mai mari.

Rar care țărăni muncitori cu gospodărie individuală a scos în acest an cite 2.000 kg orz la hectar. Colectivștii au cules însă 2.594 kg orz în medie de pe 20 hectare. Acum se treieră grîul. Țărăni individuali care scot 1.200—1.500 kg grîu la hectar socotesc că au avut o recoltă bunășoară. Colectivștii obțin peste 1.800 kg la hectar, dar nu par mulțumiți.

— Dacă sîmțina ar fi fost de soi mai bun socotam cel puțin 30 de mîjli la hectar — ne spune delegatul de batoză. În toamnă o să înșămînțăm alt soi mai bun.

Între timp, batoza înghiți ultimii snopi și echipa de treier o mută la alt stog. Munca e bine organizată. Spunem însă tovarășului președinte că nu e tocmai „ca la colectivă”. La alte gospodării colective, colectivștii își treieră grîul. Ori, gospodăria colectivă din Curtici a angajat la treier o echipă de muncitori din Sinmartin. Pentru munca lor, oamenii din echipă primesc grîu, o parte din grîul care ar trebui să-l primească colectivștii. Acest procedeu duce la scăderea valorii zilei.

Tractoristul Hac Gaspar și batozarul Petru Vîrșăndan, ambii de la S.M.T. Curtici, muncesc din greu, transpiră, dar batoza nu se poate repara cu una cu două. Reparația trebuia făcută în timpul iernii, în stațiune. Dacă ar veni pe la arile tovarășul director sau inginerul șef al S.M.T.-ului oamenii le-ar spune multe. Ar fi bine ca ei să asculte aceste păreri poate le vor ajuta.

La celelalte arile munca se desfășoară bine, ritmic, batozele lucrează din plin.

I. BORȘAN

SPORT

Echipa Progresul campioană în Spartachiada de vară la fotbal

Miercuri, terenul Progresul a găzduit întîlnirea finală de fotbal din cadrul Spartachiadei de vară. Cu această ocazie s-au întîlnit echipele colectivelor Progresul și Locomotiva. Partida a prilejuit o luptă dură care uneori s-a ridicat la un bun nivel fotbalistic. De la început feroviarul creează cîteva acțiuni periculoase, care însă sînt anihilate de apărătorii adversi. Apoi jocul se echilibrează. Spre sfîrșitul primei reprize jucătorii de la Progresul pun stăpînire pe joc și desfășoară o serie de acțiuni la poartă. Scorul rămîne însă alb, din cauza impreciziei în șuturi al înaintașilor care ratează o serie de ocazii favorabile.

În repriza secundă echipele reintră furtive pe teren. Acțiunile se succed de la o poartă la alta. Scorul este deschis de Progresul în minutul 17, cînd Perneki transformă o lovitură de 11 m. Deși în continuare feroviarul depune eforturi mari (buneori joacă și brutal) pentru a egaliza, scorul rămîne neschimbat.

La faza raională a Spartachiadei de vară au participat peste 170 de tineri și tînere. Întrecerile finale au fost viu disputate și s-au soldat cu o serie de rezultate bune.

La volei echipa „Recolta” Sinmartin s-a calificat pentru faza următoare învingînd în finală echipa „Recolta” Șiria cu scorul de 2:0. La atletism cele mai bune rezultate le-au obținut curenții din Curtici. La fotbal finala pe raion s-a disputat între echipele „Recolta” Sinlești și „Recolta” Pincota. Victoriă a revenit fotbalistilor din Sinlești care au înșins cu scorul de 3:1. La oină echipa „Recolta” Dorobanți s-a calificat pentru faza următoare, iar la ciclism cei mai mulți dintre primii clasai sînt de la „Recolta” Curtici.

Pentru anul școlar 1956—1957, Școala profesională de ucenici a uzinelor „Gheorghe Dimitrov” Arad face înscrieri de tineri în anul I pentru a fi pregătiți în următoarele meserii:

- strungari metale
- montatori vagoane
- timplari carosieri
- sculeri universali.

Se pot înscrie tinerii care au vîrsta între 14—16 ani împlîniți la 1 septembrie 1956. Înscrierile se fac pînă la 10 august 1956, la inter-natul școlii: din strada Muncaci nr. 3—4 (lingă Pădurea), telefon 20—85 unde trebuie depuse următoarele acte:

- Cerere de înscriere
- Certificat de naștere (copie legalizată)
- Certificat de absolvire a 7 clase elementare.
- Certificat de sănătate eliberat de dispensar, spital sau policlinică, în care se va specifica rezultatul analizei

Fabrica de zahăr Arad caută muncitori (muncitoare) necalificați pentru sezonul de campanie, de preferință locuitorii din oraș și împrejurimi. Înscrierile pentru angajare se fac zilnic la sediul fabricii camera nr. 2.

Biblioteca centrală raională (Palatul cultural, telefon 1015) și biblioteca de copii și tineret (Bulevardul Republicii 89) împrumută cititorilor cărți literare, ideologice, științifice, tehnice etc. în diferite limbi. Înscrierile se fac gratuit pe baza buletinului, iar elevii pe baza adeverințelor școlare.

În sala de lectură se pot consulta zilnic ziare, reviste și cărți din fondul documentar al bibliotecii. Orarul:

Expoziția de artă iugoslavă modernă, expoziția Goya și celelalte secții ale Muzeului regional (secția Revoluției de la 1848—49, secția de istorie veche și Galeria de artă) pot fi vizitate marți, vineri și duminică între orele 10—13 și 17—20.

Programul de radio

Recomandăm din programul posturilor noastre de radio, azi, 3 august 1956:

TEATRU, LITERATURĂ, CONFERINȚE
14,00 Cronica plastică (pr. I).
17,00 Să citim împreună: Din volumul „Povestiri” de Antonov (pr. II).
21,15 Teatru la microfon: „Comedia erorilor” de Shakespeare (pr. I).

MUZICA POPULARĂ
14,15 Romante și dansuri populare maghiare (pr. I).
15,05 Din comoara folclorului nostru (pr. II).
15,50 Vechi melodii populare românești (pr. I).
19,30 Cîntece și jocuri populare românești (pr. II).

MUZICA UȘOARĂ, DE OPERETĂ ȘI DE DANS
13,05 Muzică din operele (pr. I).
14,48 Concert de estradă (pr. I).
15,30 Muzică ușoară (pr. II).
17,00 Muzică ușoară (pr. I).
17,30 Muzică ușoară de compozitori români (pr. II).
20,15 Muzică ușoară (pr. II).
20,40 Muzică de dans (pr. I).
21,15 Concert de estradă (pr. II).

MUZICA SIMFONICĂ, DE CAMERA ȘI DE OPERĂ
14,45 Piese pentru violoncel de compozitori români (pr. II).
16,15 Cîntă Cvintetul de suflători „George Enescu” (pr. II).
22,25 Concert de muzică de operă (pr. II).
23,15 Concert din lucrările lui Bach și Haendel (pr. I).

„GHEORGHE DOJA”: Contele de Monte Cristo, seria a II-a. Repr. zilnic de la orele 10, 12, 15, 17, 19 și 21. În caz de timp favorabil de la orele 21,30 rulează și în grădina Tineretului.
„NICOLAE BALCESCU”: Micul lustragiu. Repr. zilnic de la orele 11, 14,30, 17, 19,30 și 21,45.
„HERBAC IANOS”: O noapte pe Mont Blank.
„I. L. CARAGIALE”: Domnișoara de Scuderă.

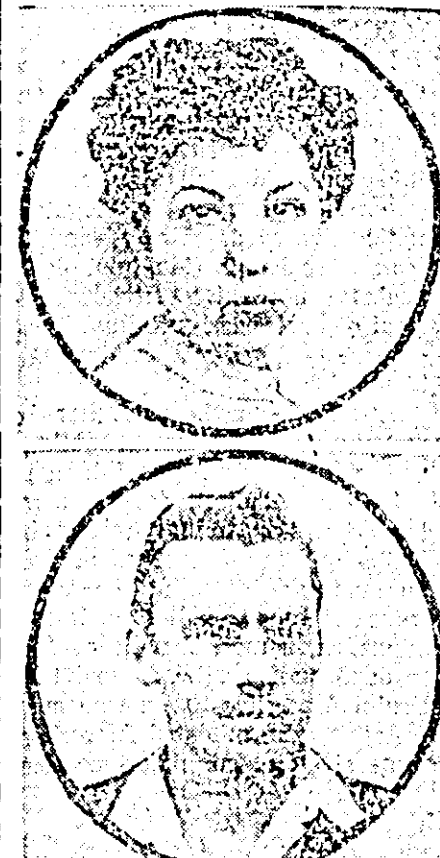
„TINERETULUI”: Căderea emirului.
„SOLIDARITATEA” (Gai): Seară de petrecere.
Repr. zilnic la orele 19, și duminică repr. la orele 11, 15, 17 și 19. (Luni pauză).

„MAXIM GORKI” (Micăloca): Vinătorul de mare. Repr. la orele 18 și 20.
„ILIE PINTILIE” (C.F.R.): Grădiște: în zilele de 3—5 august: Accidentul.

PAGINA TINERETULUI

HĂRNICIE

UN FRUMOS EXEMPLU DE MUNCA

Cu 8 ani în urmă și-a croit Cornelia Jurjuc drum spre meseria ce-i este azi atât de dragă. Uneori își mai amintește șovăiala începutului, dorința de a birui orice obstacol și sprijinul tovarășesc al colegilor cu care s-a împrietinit în băncile școlii tehnice din Arad, utemiști și ei.

Totul i s-a părut nou, interesant, frumos când și-a început practica într-un ralon de tricotate al fostului magazin „Aradul”. Conducerea unității a lăsat dragostea cu care și îndeplinește această față datorită. Ajutată zi de zi, chiar din lunile începutului numele utemistei Jurjuc a fost tot mai des rostit printre cele ale fruntașilor.

Anii care au trecut de atunci nu au făcut decât să întărească spiritul de răspundere, cunoștințele și hărnicia tinerei vinzătoare. Acum e lucrătoare calificată, una din cadrele de nădejde ale comerțului nostru local. Tovarășii de muncă o privesc cu multă prietenie. Nimănui nu i se pare curios că la deschiderea magazinului de pe strada Franz Liszt

(unitatea 31 Produse O.C.L. Industriale) în fiecare dimineață lumea năvălește la raionul unde lucrează Cornelia Jurjuc, distinsă de mult cu insigne „Fruntaș în comerțul de stat”. Jumătatea le oră cu care vine de obicei mai repede la lucru îl este de mare folos pentru munca din întreaga zi. Atunci își aranjează ultimele mărfuri în raft, pregătește bonierele, creioanele și tot ce-i cere locul de muncă pentru o deservire grabnică și conștiincioasă.

Cinstea și strădanla Corneliiei Jurjuc, atitudine ireproșabilă față de cumpărători, grija cu care își aprovizionează ralonul cu sortimentele cerute de populație, o ajută să-și depășească luna de lună, an de an sarcinile de plan.

Zilele acestea tinăra vinzătoare trăiește unul din marile evenimente din viața sa. Tovarășii de muncă au socotit-o demnă să intre în rândurile membrilor de partid.

(După o corespondență a tov. TIBERIU HOTARAN)

Din lumea științei

COMBINA PENTRU STRINSUL STUFULUI

Mii de hectare ocupă stufuliile din delta Dunării. În fiecare an pescarii de aici leșeau cu cuțile simple la strinsul stufului. Dar, bineînțeles, ei reușeau în mică măsură să facă acest lucru și erau nevoiți să descopere de la foc stufului, care astupa brațele fluviului.

În prezent s-a conceput prima combină pentru strinsul stufului. Această mașină poate nu numai să taie stuful ci să-l lege în snopi și să-l așeze în grămezi. Astfel delta Dunării va da industriei țării noastre o cantitate mare de materie primă.

AEROTRENUL

Pe căile ferate din S.U.A. a fost dat în exploatare un nou tren cu motor Diesel, construit în întregime din aliaje ușoare. Una din particularitățile trenului este faptul, că centrul lui de greutate este foarte jos. Aceasta, îmbinată cu greutatea lui mică, îi dă posibilitate de a juși înclinări aproape deloc mersul la cotituri. Ca rezultat, viteza mijlocie a trenului depășește 160 km pe oră.

Când va apărea satelitul artificial al pământului?

De elaborarea proiectelor de comunicații interplanetare se ocupă mulți de oameni de știință din diferite țări. Savantul german Kelle a calculat că există peste 80.000 de proiecte concrete elaborate în anul de după război. După ce a examinat 5.000 de diferite variante ale acestor proiecte, el a ajuns la concluzia că construirea primilor sateliți artificiali al pământului — stații zburătoare cu oameni — va putea să înceapă între 1966 și 1970; în următorii șase ani se va putea organiza prima expediție în lună, iar în cursul următorilor șapte ani, o expediție pe Marte.

Note de drum

O AMENI NOI

Pentru tot ceea ce făuresc mințile și iscodesc mințile noastre, pentru fiecare nouă mașină complicată, pentru orice așezămint care se ivește pe harta plăurilor noastre, pentru fiecare casă, uzină, corabie modernă, trebuie să fim mândri; dar mândria noastră cea mai de preț este aceea pe care ne-o prilejuiește descoperirea unui om nou, mai bun și mai harnic, mai cinstit și mai uman decât ieri, un om cărui acest miraculos atribut „om” să i se potrivească în toate. În zilele noastre adevărații oameni se găsesc pretutindeni unde mîna, mintea și inima lor trebuie să dea altă înfățișare pământului, vieții.

Eu am pornit să caut oameni înaintați, mai ales tineri, în cîmpia de lanuri aurite de grîne. Acei de care vreau să vă vorbesc, dragi cititori, sînt tineri tractoriști.

Primul pe care vreau să-l cunoașteți este Bachi Ioan, utemist și tractorist fruntaș la brigada 11-a a S.M.T.-ului din Curtici. Poate fi găsit pe tarlaua gospodăriei agricole colective din comuna Tudor Vladimirescu. Ar fi puțin să spun despre el că nu are obiceiul să rămînă în urmă planului, ba dimpotrivă. Chiar acest simplu calificativ, după care de fapt se apreciază orice muncitor ar fi destul ca Bachi să fie un bun exemplu. Dar el știe să facă mai mult; a fi în fruntea brigăzii, alături de tractoriști cu renume de mult cîștigat, printre care tovarășii Kolozsvari și Chilian, înseamnă a fi și un agitator înflăcărat, a atrage după tine pe ceilalți, a-i învăța să alege în muncă drumul cel drept, al muncii devotate, a-i aduna în serile lungi, cînd munca a încetat și a le arăta ce înseamnă întreținerea mașinii, curățenia ei, ca a cearșorului de pe mîna, curățirea puterilor ei, sau a-i îndemna să nu ocolească cartea, chiar acolo la cîmp. Aceste lucruri el le-a făcut și cînd era secretar, în fruntea organizației U.T.M. din S.M.T., și acum, mai ales acum, cînd e candidat de partid.

De la Tudor Vladimirescu pînă la Curtici, nu e chiar atât de departe, iar bunul exemplu ar fi în stare să străbată depărtări nemăsurate. Pe ogoarele gospodăriei agricole colective de aici muncește brigada a 4-a; secretarul grîului s-a terminat, acum au euvintul batozele — acolo unde nu a trecut combină. Dar tractoriștii nu au de ce să stea, trebuie demitriști. Aici muncește tinărul Covalachi Filip. Cei ce mi-au vorbit despre el mi-au spus înainte de toate că e îndrăgostit de tractor, că-l îngrijește ca pe un prieten drag, necesar mai ales la greu. Iar mașina bine îngrijită nu te lasă de rușine; fiecare șurub bine strîns, fiecare roțiță bine unsă, fiecare șterșătură de praf adunată zile și zile de productivă trăire a mașinii. Covalachi Filip.

Cei ce mi-au vorbit despre el mi-au spus înainte de toate că e îndrăgostit de tractor, că-l îngrijește ca pe un prieten drag, necesar mai ales la greu. Iar mașina bine îngrijită nu te lasă de rușine; fiecare șurub bine strîns, fiecare roțiță bine unsă, fiecare șterșătură de praf adunată zile și zile de productivă trăire a mașinii. Covalachi Filip.

Acolo pe cîmp unde viața nouă se impune pe zi ce trece, cresc muncitorii dragi nouă tuturor, oameni în minile cărora stă, într-o mare măsură, plina noastră de fiecare zi. În fața celor mai buni dintre ei cu toții salutăm omul nou

IOAN JIVAN

Răspuns la o scrisoare

În „Pagina tineretului” din 22 iulie a apărut o scrisoare deschisă adresată tinărului Aurel Rudac. Conducerea Școlii profesionale de ucenici a uzinei „Gheorghe Dimitrov” ne comunică:

Conducerea școlii fiind sesizată de actul pedagogului Aurel Rudac a întreprins cercetări pentru a constata adevărul. S-a aflat că el este vinovat prin faptul că a lovit trei ucenici.

În urma constatărilor, conducerea a convocat un consiliu pedagogic cu profesorii și educatorii școlii unde

— Da, ... recunosc. Am făcut o prostie. Nici eu nu știu cum s-a întâmplat.

Dojana prietenească făcută de Nădăban, îl duru. Un timp parcă se îndreptase. Din nou toți începură să prindă încredere în el.

S-a întâmplat că tocmai cînd nici nu se aștepta, Nădăban a fost dat să lucreze pe locomotivă, la drum, să remorce trenurile de călători. Cu Mitru de acum nu se mai întâlnea în fiecare zi ca de obicei, ci mai rar.

Mare l-a fost surprinderea cînd nu peste mult timp a aflat că Mitru din nou a fost prins în stare de ebrietate în timpul serviciului. De asemenea, de către directorul Depoului, fapt pentru care a fost retrogradat din funcția de mecanic. Mitru era acum fochist.

Cu prima ocazie cînd l-a întâlnit, Nădăban i-a spus în față, fără să ocolească nimic.

s-a prelucrat atitudinea lui Aurel Rudac. În ședință s-a discutat despre cele mai potrivite metode de educare și s-a combătut cu tărie fapta nepermisă a pedagogului respectiv. El și-a putut da astfel seama că prin aplicarea bătaiei nu poate obține rezultate pozitive.

Considerăm că scrisoarea deschisă din ziar, precum și prelucrarea făcută în fața consiliului pedagogic o o bună lecție pentru tinărul pedagog.

Conducerea școlii a mai aplicat pedagogului Aurel Rudac sancțiunea „muștrare cu avertisment”.

— Am crezut că ești om, dar m-am înșelat, văd că nu ai cuvînt. Nu te supăra, dar dacă vei continua tot așa, nu mai putem fi prieteni. Îmi pare rău, dar ce să fac? Ne-al făcut de rușine și al compromis și brigada U.T.M. Ești tinăr, așa cum sînt și eu, și ai putea să te îndrepti, numai să vrei. Totul depinde numai de tine.

Mitru s-a cam pus pe gînduri, mai ales că acum au aflat toți muncitorii din Depou despre purtările lui. Parcă îl e rușine să mai dea ochii cu Nădăban. Și apoi n-ar vrea nici să-și piardă prietenul. Să pierzi un prieten, nu e bine, gîndește el.

Dar Nădăban încă nu l-a părăsit, e hotărît să-l ajute mai departe, pentru că îl cunoaște bine pe Mitru și știe că dacă vrea poate să fie același Mitru de altădată. Oare el, Mitru, va înțelege acest lucru?

EUG. DREPTU

PRIETENI NEDESPĂRȚII

În orice sector de activitate economică, politică sau socială, se întîlnesc un număr mare de tineri violi, sprinteni, plini de voință și elan. Tineretea e doar cea mai frumoasă perioadă a vieții. Adesea, vîrstnicii povestesc cu emoție despre anii tineretului lor, despre prietenii care le-au avut, despre altele întîmplări de neuitat. Ei însă mai povestesc și despre altele visuri și speranțe care le-au fost spulberate de puterea stăpînitorilor țării de pe timpurile apuse pentru totdeauna.

Patria noastră liberă de astăzi a creat tineretului condiții deosebite de viață, învățatură, posibilități de a-și îndeplini cele mai îndrăznețe visuri și speranțe, de a lega prietenii durabile de tipul acelor care se pot făuri numai într-un stat unde puterea aparține oamenilor muncii. Să alegem din multimea faptelor numai un exemplu. E vorba de doi tineri care lucrează la fabrica „Josif Rangheț”. Utemiștii Ioan Mustea și Martin Rentz. Acești doi tineri n-au făcut nu știu ce fapte de mare răsunet, ci modești, ca mulți alții, își făuresc viitorul cu propriile lor brațe.

Ioan Mustea este șef de echipă și secretarul organizației U.T.M. de secție. E montator. Un băiat simpatic. După fața-l rumenă și fragedă nu-l dai mai mult de 20 de ani. Ca muncitor însă stă alături de oricare

vîrstnic. Totdeauna tinărul nostru e secundat de un al doilea, tot cam de seama lui. Sînt nedespărțiți. Îi întîlniești pe amîndoi la masă, la baie, la club, oriunde.

După cum am amintit, se numește Martin Rentz. Are părul blond, bogat, care-i atrîna mereu pe frunte. Cînd te privește, te molipsești parcă de veselia lui. Lucrează împreună cu Mustea de trei ani. Se simt bine cînd sînt împreună. Multe s-au schimbat în viața lor în decursul celor trei ani. Și-au însușit multe meserii pe care au îndrăgit-o, au devenit utemiști. De atunci au prins gustul de a citi, au învățat apol șah și alte jocuri sportive.

În muncă se ajută reciproc. Acești tineri muncitori, apăsesc odată cu fabrica și activitatea lor conștiincioasă dusă spre folosul patriei noastre, deci și al lor personal, este un rod al educației ce le-a dat-o partidul, U.T.M.-ul.

Se poate întîmpla ca cineva să se întrebare: cum pot acești tineri — unul român, celălalt german — să fie așa de buni prieteni? Cei doi tineri nu-și pun însă asemenea întrebări, deoarece felul lor este comun. Prietenia lor este o dovadă a schimbărilor ce au avut loc în patria noastră. Ea arată că ei sînt educați în spiritul frăției între oamenii muncii de orice naționalitate ar fi ei.

VALER STEPANESCU, coresp.

CE ARE DE GÎND MITRU?

Sînt trei ani de cînd s-au cunoscut. Utemistul Ștefan Nădăban era fochist și după ce a terminat armata s-a reintors să lucreze în Depoul de locomotive. Dumitru Birău, era mecanic vechi, cu experiență, și lucra într-o brigadă U.T.M. Numai ce-l auzea cîteodată că se lăuda.

— E hei, fraților, știți voi ce brigadă avem? Unul și unul, numai lei. A fost dată exemplu pe Depou.

Nădăban îl asculta cu atenție și niciodată nu-l contrazicea, nici chiar atunci cînd nu avea dreptate. Nu vroia să-l supere. De altfel și alți muncitori îi simpatizau pe Birău, deoarece îi atrăgeau glumetele lui pline de haz. Felul lui de a se comporta îl plăcu lui Nădăban. Nu trece mult și între ei se legă o sinceră prietenie. De cîte ori venea la el să-l ajute în vreo problemă, să-l ceară vreo stat, ori unde s-ar fi aflat, Birău sărea cu repeziune.

Odată Nădăban l-a întrebare ce înseamnă mișcarea cincisulstă. I-a explicat detaliat, cu multă răbdare. În plus l-a spus cum a reușit el să prelungească viața locomotivelor.

Cînd voi fi mecanic am să fac și eu la fel — spunea Nădăban.

Se scurseseră de atunci multe zile. Într-o dimineață Nădăban fusese chemat la directorul Depoului.

— Îmi place cum muncești și am auzit lucruri bune despre dumneata — i-a spus acesta. Să-ți spun de ce

te-am chemat. Cred că e timpul să pleci la școala de mecanici. Ce zici? Fără să se gîndească prea mult Nădăban răspunde hotărît:

— Merg, tovarășe director, de ce să nu merg? Știu că e spre binele meu și nu am nimic de pierdut, ba dimpotrivă.

Cu vestea aceasta zbură ca o săgeată pînă la Birău, care tocmai era în Depou în acea zi.

— Mitrule, te părăsesc, plec la școala de mecanici.

— Bravo fte, te pomenești că vii mecanic, glumi el.

— Mai întreb, pîl ce eu mă duc de flori de măr? Vreau să învăț bine. Dacă mă fac de ris la școală, nici nu mai calc prin Depou.

— Și vazăzică pleci, nu? Îmi pare rău că ne despărțim, dar îmi pare și bine cînd mă gîndesc că ai să te întorci de acolo mecanic. Atunci o să ne putem lua la întrecere.

— A doua zi, Nădăban îl aștepta pe prietenul lui pînă ce sosit cu locomotiva în Depou. Voia să-și la răcomuna bun.

— Ai grijă, să înveți bine, să nu ne faci de rușine.

Aceasta au fost ultimele cuvinte, spuse de Mitru. Apoi cei doi prieteni s-au despărțit cu stringere de inimă.

A trecut mult timp de atunci. Într-o simăzică cînd Nădăban era liber de la școală veni și prin Depou să vadă ce mai e, și ce face prietenul lui.

